

Kolubarska bitka

Vrsta: Maturski | Broj strana: 20 | Nivo: Treća beogradska gimnazija

Колубарска битка представља једну од најбоље изведених битака икада вођених у стратешком погледу. Она представља велику победу српске војске, која је, иако у неописиво лошем стању, без муниције и остале потребне опреме, успела да савлада једну од најмодернијих и најбоље опремљених армија тог периода, армију Хабсбуршке Монархије.

Ова битка не само да је показала невероватну способност српских војсковођа, већ је и доказала и потврдила храброст и истрајност обичног српског војника, који је, иако преморен, гладан, го и бос, са недовољно муниције јуришао на најбоље опремљене и обучене војнике у Европи. Српска војска је успела, да се за невероватно кратак временски период, припреми да из дефанзиве крене у контраофанзиву и натера у бег значајно бројнију војску. Српски генерали вешто су искористили непажњу и слепу жељу аустроугарских снага да се што пре освоји Београд и да се Србија прогласи пораженом. Муњевитим и вешто испланираним нападима успели су да потпуно изненаде не само фелцајгмајстера Поћорека, команданта аустроугарских Балканских снага, већ и цео зарађени свет. Чак су и савезници мислили да је неостварљиво да српска војска макар и задржи аустроугарски напад, а камоли да пређе у општу противофанзиву и истера непријатеља из земље. Колубарска битка је радо изучавана тема у свим војним академијама великих светских армија, јер представља класичну битку како по својој идеји, тако и по начину извођења.

Интересантно је посматрати и политичко-дипломатску ситуацију уочи и током битке, где се јасно може видети колико су светске силе одувек утицале на простор Балкана и како се то, после скоро читавог века, уопште није променило. На Србију су вршени притисци, не само од стране сила Осовине, већ и од стране Антанте. Савезници су били и сувише заузети на својим фронтovima да би помогли српској војсци која је била очајна услед недостатка муниције и опреме, првенствено артиљеријске муниције.

За то време, до зуба наоружане аустроугарске трупе спремале су се за нову офанзиву на Србију у жељи да поврате достојанство и углед који је био знатно пољуљан поразом на Церу. Са друге стране, сматрали су да би успешан напад на Србију убрзао одлуку Бугарске, Румуније и Турске да приђу Централним силама. Поред свега, фелцајгмајстер Поћорек, кога је красила изразита мржња према српском народу, успео је да издејствује самостално вођење Балканских снага аустроугарске војске, независно од Врховне команде која није могла значајније да утиче на његове одлуке. Тиме је он добио потпуно одрешене руке у погледу вођења ратних операција на Балкану, што је проузроковало стравичне злочине над српским становништвом које се у том тренутку налазило на територијама под аустроугарском окупацијом. Управо га је та његова жеља за истребљењем и уништењем српског народа и коштала победе, јер је, жељан што скоријег напада, игнорисао упозорења Врховне команде о лошем стратегијском плану офанзиве. Српско становништво трпело је свакодневне злочине, егзекуције и уништавања огњишта на којима су Срби вековима живели. Најжалоснија је чињеница да се аустроугарска војска, у највећој мери, састојала од народа словенског рода. Многи Срби, који су живели у јужном делу Монархије (Панонска низија), морали су да, под црно-жутом заставом крену на сопствени народ. Хрвати су, међутим, то једва дочекали. Најстравичније злочине управо су починиле трупе које су чинили махом војници Хрватске националности.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com